

de hasselaar

TIJDSCHRIFT UITGEGEVEN DOOR HET BESTUUR DER
STAD HASSELT.

Nr. 76 november - december 1972.

Waarde Hasselaren

Binnen enkele dagen zal het Cultureel Centrum ter beschikking van allen, de jeugd, de volwassenen, de derde leeftijd gesteld worden. Het is steeds de uitdrukkelijke wens en wil geweest van de leden van de gemeenteraad, de architecten en de technische raadgevers om een gebouw op te richten dat opstond voor iedereen.

Waarom een Cultureel Centrum?

Sedert jaren wordt terecht geklaagd over het gebrek aan zalen in onze Stad. Congressen, studiedagen, concerten, opvoering van opera's of operetten, zelfs toneelopvoeringen konden ofwel niet ofwel in pijnlijke omstandigheden doorgaan. Twee zalen, deze van de Plaza en van de Ware Vrienden, werden openbaar te koop aangeboden. Het was dus allernoodzakelijk en dringend dat een centrum zou worden opgericht voor alle mogelijke uitingen van kunst en ontspanning. Daarom werd van bij de aanvang gezocht naar een gebouw dat zou beantwoorden aan hetgeen vereist wordt door de mensen van deze tijd. Na de economische welvaart en de sociale vooruitgang is het voor de mens onmisbaar, vooral in een periode van vrije tijdsbesteding, om te kunnen beschikken over een gebouw, een middel, een instrument, waar de inwoners zich zowel kunnen ontspannen als delen in de verscheidene uitingen van de kunst en de cultuur.

Hoe werd dit verwezenlijkt?

Er werd een polyvalente zaal voorzien van 840 plaatsen, bestemd voor congressen, toneel, filmen, opera, operetten, concerten, een zaal van 350 plaatsen voor toneel, kamermuziek, voordrachten, diaprojecties, een zaal voor bals, show, modeshow, banketten, één tentoonstellingszaal, 7 zalen voor socio-culturele werking, voor bestuursvergaderingen van verenigingen, vijf zalen voor ver-

gaderingen en maaltijden bij gelegenheid van bruiloften, huwelijken, feesten van families of verenigingen, twee foyers voor tentoonstellingen enz. Al deze zalen kunnen op hetzelfde ogenblik gebruikt worden zodat 2.500 mensen in het cultureel centrum aanwezig kunnen zijn.

Is het cultureel centrum te groot?

Wanneer men een bezoek brengt aan het cultureel centrum is men voorzeker getroffen door het feit dat dit gebouw groot is, misschien te groot voor 1972.

Nu is gebleken dat men in het algemeen en vooral in een stad in volle uitbreiding zoals Hasselt, steeds te klein heeft gezien. Pas was het Virga Jesseziekenhuis met haar 400 bedden voltooid of men moest overgaan tot de bouw van de volgende vleugels en de huidige capaciteit van 600 bedden is te laag gebleken. Wanneer de Provinciale Handeschool met 400 studenten werd opgericht, vroeg men zich af waar men de studenten ging halen, nu zijn er meer dan 2.000. Toen het nieuw station werd gebouwd was dit enorm doch thans is het reeds te klein. Toen het autobusstation in 1958 ingehuldigd werd kon niet worden voorzien dat het in tien jaar tweemaal werd ont dubbeld en nu is het veel te beperkt. Wanneer de grote ring van 50 en 60 meters breedte twintig jaar geleden door het Schepencollege werd vastgelegd vond men dat dit veel te ver van de

het cultureel centrum.

stadskern was en onzinnig van een ring van 60 meters te voorzien. Nu kan deze gelukkig verwezenlijkt worden met de onteigening van slechts drie woningen en met de mogelijkheid om een oplossing te geven aan de stijgende verkeersdrukte. Men kan er nog tientallen voorbeelden aan toevoegen.

Zo men echter een cultureel centrum te klein opvat dan is de uitbreiding een catastroof want verwarmings- en electriciteitsinstallatie, luchtconditionering, technische uitrusting enz. zijn aangepast aan de voorziene ruimte en men kan geen «vleugel» toevoegen.

De vraag naar het gebruik van het cultureel centrum in de loop der laatste dagen is zo groot dat men reeds bepaalde aanvragen negatief moest beantwoorden.

Cultureel centrum vooreerst voor de Hasselaren

Als hoofdplaats van de provincie heeft Hasselt een speciale bestemming. Het culturele centrum heeft naast haar lokale bestemming ook een provinciale en interprovinciale roeping, doch voorrang moet gegeven worden aan de verenigingen en inwoners onzer stad. Daarom werd bij het bepalen der prijzen door de beheerraad besloten dat de zalen aan de Hasseltse verenigingen zullen verhuurd worden aan de helft van de vastgestelde prijs vermits de inwoners van onze

stad het deel van het gebouw dat niet door het Rijk betaald wordt dienen te dragen.

Cultureel centrum voor iedereen.

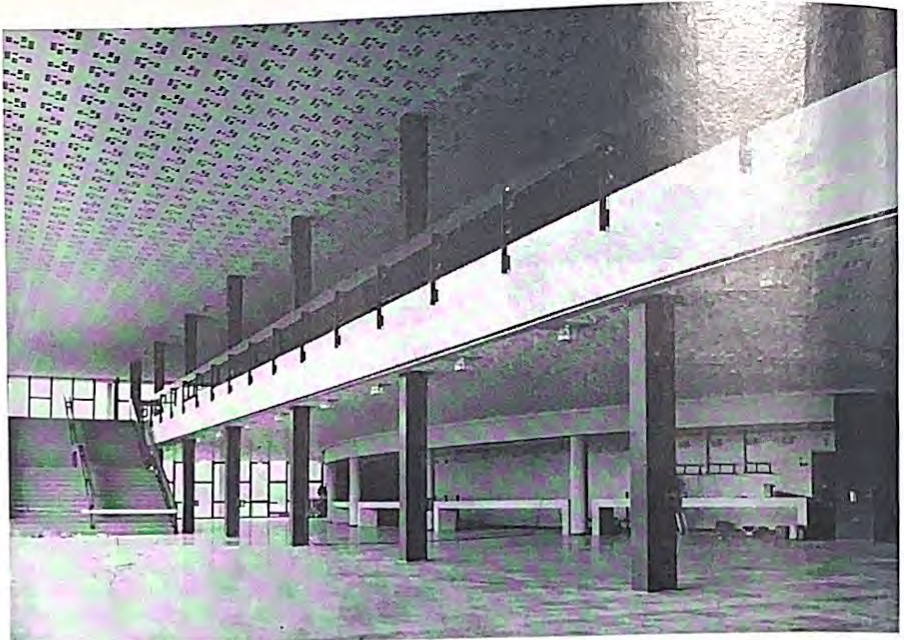
De stijl van het gebouw, de gebruikte materialen werden gekozen om de drempelvrees te overwinnen, daarom materialen van de streek, ramen zonder gordijnen om het open karakter te onderstrepen. Het Cultureel Centrum zal niet geopend worden met een plechtige academische zitting en met het knippen van een lintje, maar vanaf het eerste ogenblik zal op 4 november te 14 uur het cultureel centrum door iedereen kunnen bezocht worden en zullen in de loop van 5 november de zalen gebruikt worden door meer dan 25 culturele verenigingen onzer stad die er zullen optreden. Het is geen statisch gebouw, maar een levend gebouw dat men zal kunnen bezoeken.

Tevens werd voor de eerste maal aan de gehandicapten en mensen van de derde leeftijd gedacht: geen enkele drempel op het gelijkvloers, een speciale lift en speciale lavatory's voor gehandicapten werden voorzien.

Dank.

Ik houd eraan de gemeenteraadsleden te danken die steeds met éénparigheid van stemmen de bundels hebben goedgekeurd - alzo is het gebouw het werk van al de gemeenteraadsleden - de heren Ministers van Openbare Werken en van de Nederlandse Cultuur die voor de betoelaging zorgden, de ambtenaren van deze departementen, van de Provincie en van onze eigen stadsdiensten, de architecten, de aannemers en bedrijven en vooral de arbeiders die met een vakkenis en kunde, die ik bewonderen mocht, dit gebouw met zijn moeilijke technische uitrusting hebben helpen verwezenlijken. Het beheer van het Cultureel Centrum zal waargenomen worden door een beheerraad waarin de gemeenteraad, de culturele raad, de jeugd- en de verbruikers vertegenwoordigd zijn en die de heer Piet Jaspaert, man die in het culturele, jeugd- en informatieleven reeds een grote ondervinding opdeed, als directeur heeft aangesteld. Zij zullen thans de verantwoordelijkheid dragen over het culturele- en ontspanningsleven in het centrum. In naam van het Schepencollege wens ik hen veel geluk in een opdracht welke niet gemakkelijk zal zijn en de volledige inzet zal vragen van velen doch welke zeer dankbaar zal zijn omdat het de mensen van onze stad en van onze gouv geestelijk en moreel zal kunnen verrijken en tevens zal kunnen ontspannen. Moge het Cultureel Centrum beantwoorden aan hetgeen zij als doelstelling nastreven en aan hetgeen de jeugd, de volwassenen en de derde leeftijd ervan verwachten.

Uw dienstwillige,
P. MEYERS

Cultureel Centrum. Hall en vestiaire.

Culturele Centra en voortdurende vorming

De belangstelling voor de culturele infrastructuur is slechts het laatste decennium tot ontwikkeling gekomen. Een van de belangrijkste schakels van deze infrastructuur vormen de culturele centra.

Op 27 december 1967 werd in Turnhout de eerste steen gelegd van het eerste Cultureel Centrum. Hiermee werd op concrete wijze begonnen met de verwezenlijking van een vernieuwde culturele infrastructuur in het Vlaamse land. Vier jaar studie en voorbereidingswerk gingen deze definitieve beginfase vooraf.

Uit een sociologisch onderzoek gemaakt in 1964 bleek dat de culturele infrastructuur niet meer voldeed aan de moderne vereisten. De bestaande infrastructuur was verouderd en dit om 3 redenen:

- de gebouwen aangewend voor culturele doeleinden bleken oud en versleten te zijn.
- de infrastructuur was zeer eenzijdig samengesteld en bevatte hoofdzakelijk een zeer groot aantal verouderde «zalen».
- tenslotte bleek het dat de gebouwen in sterke mate verzuild waren.

Tegen deze achtergrond tekende zich de behoefte af, aan een nieuwe soort van culturele infrastructuur, waarover de culturele centra de basiselementen zouden vormen.

De culturele centra beogen evenwel meer dan alleen maar nieuwe lokalen beschikbaar

te stellen voor die takken uit het cultureel werk die moeilijkheden hebben met de infrastructuur.

Het Cultureel Centrum beoogt een gestructureerd trefpunt te zijn van de verschillende takken van het culturele werk, waardoor een geheel ontstaat dat groter is dan de delen waaruit het is samengesteld.

Dit geheel heeft een dubbele opdracht: enerzijds op te treden als ontmoetingscentrum en anderzijds als instrument voor de democratisering van de cultuur.

De vereenzaming van de mens is één van de meest acute problemen van de huidige maatschappij. Het is duidelijk dat wanneer gebouwd wordt voor culturele doeleinden, de creatie van een menselijke ontmoetingsplaats moet nagestreefd worden.

De tweede opdracht van de culturele centra is, een instrument te zijn voor de democratisering van de cultuur.

Traditioneel betekent democratisering van de cultuur het openstellen van alle culturele voorzieningen voor een zo breed mogelijk publiek. Cultuur is immers het erfgoed van de ganse samenleving. De culturele centra zullen inderdaad voor deze democratisering van de cultuur, een grote bijdrage leveren.

Het bouwen van culturele centra houdt immers een decentralisatie in van de culturele mogelijkheden, die tot voor kort alleen bestonden in de grote steden.

Anderzijds kan democratisering van de cultuur ook gedefinieerd worden als de bevordering van deze cultuurelementen die de bevolking op een bepaald ogenblik als concreet en essentieel aanziet.

In deze visie wordt de klemtoon gelegd op de cultuurconsument, die een antwoord zocht op een aantal belangrijke vragen.

In dit verband is ook de jongste regeringsverklaring, waar over het cultuurbeleid het volgende wordt gezegd:

«Een bijzondere inspanning zal worden geleverd voor het cultuurbeleid, dat naast het traditionele kunstbeleid, ook grotere aandacht zal moeten besteden aan de voortdurende vorming en aan de actieve cultuur en sportbeoefening».

Cultuur is immers niet iets dat tot een kleine elite zou behoren of het voorrecht zou zijn van de happy-few. Cultuur moet juist ont-daan worden van een aantal bourgeoisieismen.

Het is soms goed onderscheid te maken tussen de cultuur zogenaamd met hoofdletter en cultuur zonder hoofdletter. Ik vermoed tevens dat deze zonder hoofdletter de belangrijkste is, omdat zij juist de cultuur is van het dagelijks leven, de cultuur van het eeuwige antwoord op de eeuwige uitdaging van een snel veranderende samenleving, waarin alle mogelijke verhoudingen steeds een nieuw karakter verwerven.

De voortdurende vorming nu, waarvan sprake in de regeringsverklaring, bestaat er juist in, de mens in contact te brengen met het nieuwe wereldbeeld, met de nieuwe mogelijkheden en hem aldus te verrijken. Het is de taak van een cultuurbeleid, deze mogelijkheden open te leggen aan de ganse gemeenschap.

Daarom ook heb ik in mijn cultuurbeleid de voortdurende vorming «prioritair» gesteld. Het komt mij immers voor dat langs de

voortdurende vorming de democratisering van de cultuur op de meest doelmatige wijze kan verzekerd worden.

Tot de bevoegdheid van de Minister van Nederlandse Cultuur behoort echter alleen dat aspect van de voortdurende vorming dat gericht is op de totale mens: niet de wetenschappelijke vorming of de beroepsvorming, maar wel deze algemeen menselijke vorming, die de moderne mens moet in staat stellen zich aan de steeds sneller veranderende samenleving te blijven aanpassen.

Het is zonder meer duidelijk dat bij de spanningen van de voortdurende vorming geen enkele groep kan uitgesloten worden, maar dat tegelijkertijd toch prioriteiten moeten worden vastgelegd, voor deze groepen van de bevolking die op dit vlak het meest benadeeld zijn. Ik denk aan de groep van de gehandicapten, de jong-volwassenen. De absolute prioriteit zal echter gaan naar de werkende jongeren; deze eigenlijk vergeten groep van werkende jongeren van 14 tot 18 jaar die ten eerste benadeeld zijn tegenover hun schoolgaande leeftijdsgenoten.

Bewust van deze noden heeft de regering dus ook in het cultuurbeleid van deze vier jaar durende actie van de regering, is het Ministerie van Nederlandse Cultuur een sensibiliseringsactie begonnen bij middel van affiches enz. Dit is echter slechts een voorbereidende fase, die een klein deel vormt in een geheel van nieuwe voorzieningen die moeten uitgewerkt worden.

Deze voorzieningen situeren zich vooral op het vlak van de kaderopleiding en de subsidiëring en de infrastructuur.

In dat verband werd bij de nederlandstalige cultuurraad een aantal ontwerpen van de

creet ingediend. In verband met de culturele centra kan worden aangestipt dat een ontwerp van decreet werd neergelegd betreffende de werking en de subsidiëring van deze voortdurende vorming, de culturele centra een zeer belangrijke rol zullen spelen en dit op een drievoudig vlak: door cultuurspreiding waardoor de culturele waarden in het bereik komen van een steeds groeiend aantal mensen, vervolgens omdat het bouwprogramma wordt vastgesteld op basis van een sociologisch onderzoek bij de bevolking waarvoor het bestemd is en ten derde omdat de culturele centra daarenboven beheerd worden in samenwerking met de culturele raden, dus mede door diegenen die 't culturele werk bedrijven, zodat er een rechtstreeks beslissingsrecht is vanuit de «basis».

Ik moge dan ook besluiten met de wens uit te drukken dat dit cultureel centrum van Hasselt dat thans wordt geopend aan de rechtmatige, maar niettemin zeer hoge verwachtingen van de bevolking zou beantwoorden. Van onze kant zullen wij zeker dit cultureel centrum en alle culturele centra, alle mogelijke hulp bieden, hetgeen zal blijken uit het ontwerp van decreet betreffende de werking en subsidiëring van culturele centra, dat wij bij het cultuurparlement hebben neergelegd.

F. Van Mechelen

Minister van Nederlandse Cultuur.

Nu het Cultureel Centrum er is ...

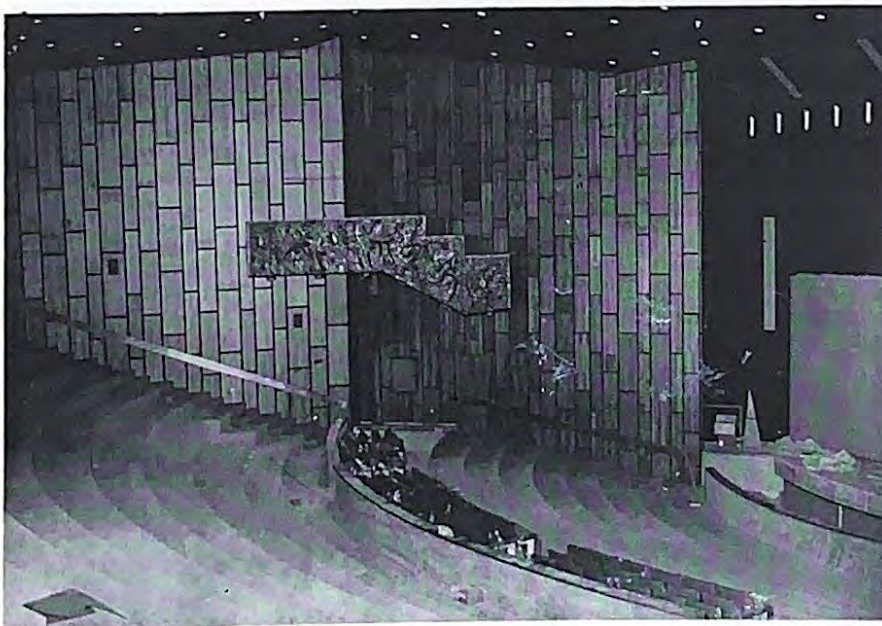
Samen met de Hasseltse en Limburgse bevolking verheug ik mij te vernemen dat het cultureel centrum in gebruik genomen zal worden. Het doorzettingsvermogen van de initiatiefnemers, alsmede het geheel van de gerealiseerde infrastructuur waardeer ik in hoge mate. Hasselt bezit thans een benijdenswaardig cultureel werkinstrument.

Men zal begrijpen dat het mij als Minister van Nationale Opvoeding bijzonder interesseert of de jeugd van onze stad - en van gans de provincie - voldoende aandacht zal krijgen in het totaalbeleid van dit centrum.

Het gevaar is nu eenmaal niet uitgesloten dat er op hoog niveau, onder invloed van prestatie- en prestigedrang, zoveel gedacht en bedacht wordt, dat de jongeren er onvoldoende aan hun trekken komen.

Dit kan vermeden worden wanneer de verantwoordelijken voor het Culturele Centrum van meetaf aan een duidelijke «beleidsnota» opstellen en verspreiden omtrent de relatie jeugd en Cultuur. Het lijkt mij de enige manier om rondom dit thema een democratisch gesprek op gang te brengen.

Cultureel Centrum. Grote zaal.

Op deze wijze is het zelfs mogelijk, als reactie op een concreet uitgestippeld beleid, de belangen en wensen van de jeugd, helder geformuleerd, op tafel te krijgen. Bereikt men een ruime consensus, des te beter, komen er onvolkomenheden aan het licht dan kan er, na overleg bijgestuurd worden.

In zo een concrete beleidsnota verwachten wij onder andere antwoorden op de volgende vragen: Rond welke concrete doelstellingen zullen zij, die het roer van het centrum in handen hebben, hun programma voor de jeugd opstellen? Zal er een verengd of verruimd cultuurbegrip vooropstaan bij het bepalen van de werking van het centrum?

Welke specifieke doelstellingen zullen voor de jeugd en de scholen prioriteit krijgen? Op welke wijze zal men in het bijzonder voor de jeugd proberen van start te gaan met een participatiedemocratie? Ik besef maar al te goed dat dit allemaal niet zo eenvoudig is. Een ding is evenwel zeker, wanneer de jongeren onvoldoende op de hoogte zijn van datgene wat men in het schild voert zal er van participatie, actieve belangstelling en constructieve betrokkenheid weinig in huis komen.

Waarom verbergen dat de jeugdbelangen nogal eens het onderspit moeten delven tegen deze van goed georganiseerde en op een lange traditie voortdrijvende groeperingen van volwassenen?

Zo wij er werkelijk op gesteld zijn dat de jongeren actief, kritisch en creatief zullen deelnemen aan het leven in en rondom dit centrum, moeten daartoe de nodige voorwaarden geschapen worden. Ik onderscheid er twee soorten: enerzijds van de kant van het cultureel centrum en anderzijds van de kant van de scholen.

Voor de verantwoordelijken van het Cultureel Centrum zal het erop aankomen zodanige voorwaarden te scheppen dat aan alle jeugdigen - zowel individueel als in groep - zoveel mogelijk kansen geboden worden om er hun actuele jeugdsituatie zinvol te beleven. Ik meen dat de jeugdigen zich slechts zullen betrokken voelen bij dit centrum wanneer zij voldoende waarborgen krijgen omtrent deze eisen: zullen zij er hun eigen persoonlijke capaciteiten kunnen ontplooiën? Zal hun de kans geboden worden mede vorm en inhoud te geven aan de werking van het centrum? Zullen zij erop kunnen rekenen dat het centrum zal meëvolueren met de alsmear veelvuldiger voorkomende veranderingen in hun behoeftepatroon?

Maar ook de scholen zullen voortaan niet meer kunnen doen alsof er geen cultureel centrum zou zijn. Nieuwe mogelijkheden brengen anderssoortige verplichtingen met zich. Om te voorkomen dat de georganiseerde jeugdgroepen te dominant de toon zouden aangeven kan de niet-georganiseerde jeugd, langs de scholen om, het centrum ontdekken en ervaren als een ontmoetingsveld en actieruimte. Op die wijze worden verbindingslijnen met de ganse jeugd van deze stad gewaarborgd. Bovendien bestaat de kans dat het isolement van de verschil-

lende scholen doorbroken wordt en wij zodoende anticiperen op een eigentijds pluralisme.

Voorwaar een moeilijke opdracht.

Het vinden van democratische garanties voor een voor onze stad volledig nieuw project, dat enerzijds veel techniciteit veronderstelt, maar anderzijds niet leefbaar is zonder voeding en betrokkenheid van alle bevolkingslagen, is verre van eenvoudig. De juiste maatregelen treffen inzake beleidsvoorbereiding, belangenbehartiging in een open, gestructureerd overleg, dienstverlening door helder voorlichting, planning en coördinatie van concrete activiteiten is geen kleinigheid. Het zal van iedereen inspanningen, vaardigheden en inzet vergen. De enorme investeringen, en de prachtige realisatie verplichten ons ertoe, wat de uitbouw en de werking van dit centrum betreft, niets aan het toeval over te laten.

Ik hoop dat het cultureel centrum zal uitgroeien tot het centrum van ALLE leden van de Hasseltse en Limburgse gemeenschap.

Een centrum waar contacten tot stand komen die aanleiding zullen geven tot acties met implicaties voor betere samenlevingsvormen.

Dit behoort tot de mogelijkheden, als wij nu maar goed in de gaten houden, dat bestaande opvattingen taai zijn, dat mentaliteiten zodanig verhard en belangen dermate gevestigd kunnen zijn, dat het niet overbodig is, bij de opening van dit centrum, met klem aan te dringen op een niet aflaten-de aandacht voor de koers die er met dit centrum zal gevaren worden.

Willy CLAES

Minister van Nationale Opvoeding

Even voorstellen

Piet JASPAERT, de nieuwe directeur van het stedelijk cultureel centrum, woont nog voorlopig te Berchem, maar zal weldra met zijn echtgenote en zijn drie kinderen naar Hasselt verhuizen.

Hij is geboren te Borgerhout op 3-6-1940, deed zijn grieks-latijnse humaniora te Wa-regem, waarna hij handelsstudies volgde te Montlhery bij Parijs.

In 1961 werd hij geaggregeerde van het lager secundair onderwijs, afdeling moderne talen.

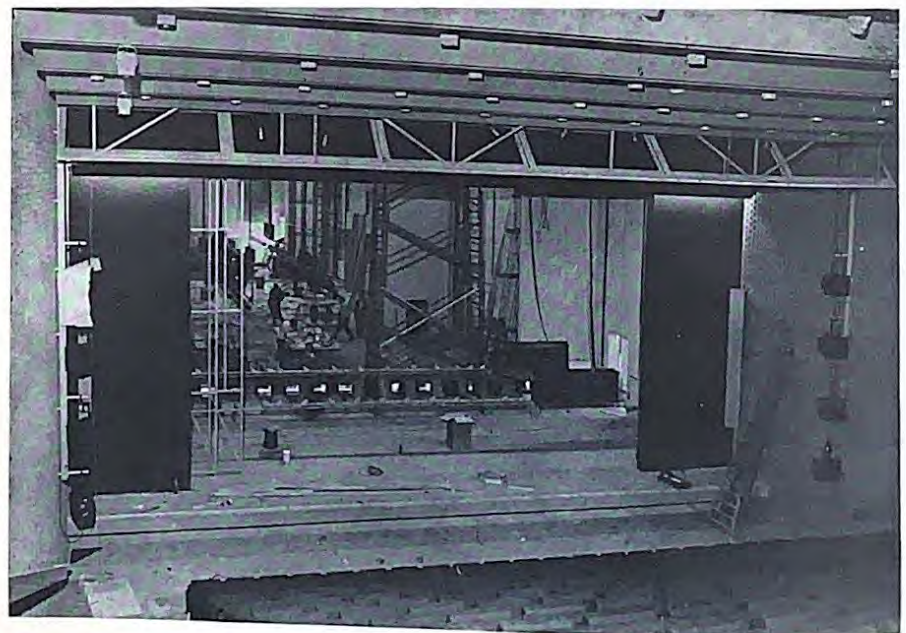
Van 1961 tot 1966 was hij leraar aan de Middelbare Oefenschool St. Thomas te Brussel. In 1966 werd hij part-time leraar daar hij van 1966 tot 1970 de lessen volgde aan de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij het diploma verwierf van licentiaat in de Politieke en Sociale Wetenschappen, afdeling Pers en Communicatiewetenschappen.

Sedert 1962 is hij ook lesgever van de Engelse taal op het Provinciaal Handels- en Taleninstituut te Gent. In 1969 werd hij tot directeur van de Pers- en Documentatiedienst van het Bisdom Antwerpen benoemd. Piet Jaspaert was van 1963 tot 1966 nationale leider van K.S.A., in 1970 werd hij voorzitter van de Nederlandstalige Jeugdraad en van het Belgisch W.A.Y. comité.

Hij is ook lid van de beheerraad en van het directiecomité van het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking.

In 1969 slaagde hij in de B.R.T. examens én voor radio- én voor T.V.-journalist, terwijl hij in 1970 de speciale jubelprijs Frans Theelen voor licentiaatsscriptie over «De adolescentiepers in Vlaanderen sedert wereldoorlog II» bekam.

Cultureel Centrum. Toneel kleine zaal.

Sedert 1967 is hij hoofdredacteur van het maandblad «Vandaag».

Zulk verleden staat borg voor de toekomst van ons cultureel centrum. Wij wensen van harte veel geluk aan directeur Jaspaert in zijn kommervolle maar heerlijke functie.

Plots zit je daar dan als directeur van een cultureel centrum, van het Cultureel Centrum te Hasselt. Aan dit plots gebeuren zit al vast een voordeel verbonden. Wanneer men pas op 1 oktober kan beginnen werken en het centrum op 4 november opent heeft men weinig tijd om te gaan theoretiseren. Het betekent eenvoudigweg alle hens aan dek. Welk resultaat dit meebrengt kunnen de lezers net zo goed als ik zelf medeleven op 4 en 5 november.

Toch wil ik van de gelegenheid die De Hasselaar mij biedt gebruikmaken om even uit te weiden over het, over ons Cultureel Centrum.

Burgemeester Meyers, de voorzitter van onze Raad van Beheer, leidde mijn vrouw en mijzelf op een avond rond in het gebouw. De eerste kennismaking, die twee en een half uur duurde, liet bij ons een diepe indruk na. Hier lag een grote kans voor ons allen. Dit gebouw was voorbestemd voor mooie dingen: een unieke balzaal voor de ontspanning; een uitgebreide reeks vergaderlokalen voor socio-cultureel vormingswerk; een heerlijke accommodatie voor toneel, film, operette, ballet, concert; heel wat gezellige ruimtes om in te verwijlen, te lezen, te kaarten en te keuvelen; een parel van een ten-

toonstellingszaal; rondom een park van 5 hectaren en tenslotte een cafe-restaurant waar je welkom bent.

In de groei van ons Cultureel Centrum zie ik drie stappen. De eerste is de voorbereidingsfase. Die van het gebouw is zogoed als voltooid. Dank zij veel overuieren van de arbeiders komt alles voor elkaar voor 4 november. De firma's blijven nadien nog enkele weken in de buurt voor de uiteindelijke oplevering en dan staat het personeel van het Cultureel Centrum er alleen voor. De heren Robert Daniëls en Karel Deferm zullen voor mij dan een toevlucht zijn voor duizend en een problemen. De voorbereiding van het publiek is slechts onlangs op gang gekomen. De geleide bezoeken met de heer Burgemeester als gids werden unieke gelegenheden voor honderden mensen om het Cultureel Centrum te verkennen. Deze voorbereiding en begeleiding zal ook intens moeten verdergezet worden tijdens de eerstkomende maanden.

De voorbereiding van de programmatie voor dit seizoen kon onmogelijk nog geschieden. Met des te meer ijver zullen wij het volgende seizoen kunnen voorbereiden. En wij hopen dat er ook dit jaar nog het een en ander voor u te beleven valt in ons Centrum.

De tweede fase is de start en de aanloopperiode. Die start mag niet onopgemerkt voorbijgaan in Hasselt, noch in Limburg, noch in Vlaanderen of Nederland. Immers dit Centrum wil van meetaf aan op 'n kruispunt tussen België, Nederland en zelfs Duitsland liggen, van meetaf aan Hasselt verder promoveren als hoofdstad van Limburg en in Hasselt zelf een band smeden tussen de bevolking van de onderscheiden wijken en

standen. De opening wil de drempelvrees doorbreken, een feest bieden waarop iedereen welkom is en waarop iedereen met heimwee terugblijkt. Het zaterdagnamiddagprogramma wordt een vlotte opening. 's Avonds besloten met een spetterend bal. 's Zaterdag en 's zondags zijn de Hasseltse cultuurverenigingen uw gastheren in hun Centrum: geen dood, koud, plechtstatig gebouw, maar een ruimte waarin men leven kan en mag. De heer Willy Van Lishout heeft de organisatie in handen en het programma zal het meest gevarieerde zijn dat in Hasselt ooit geboden werd. Dit valt bovendien samen met de installatie van de Hasseltse Culturele Raad. De heer Vandereycken zorgde voor een kunsttentoonstelling van leerkrachten en oud-leerlingen van de Stedelijke Academie: 44 exposanten, meer dan 100 werken. En zondagavond wonen wij allen samen een bruiloft bij?

De aanloopperiode biedt ons een reeks buitengewone gebeurtenissen in Limburg. De nationale Pro Civitate-wedstrijden en het Koninklijk Landjuweel hebben plaats in het Cultureel Centrum. Herman Van Veen komt. Het G.L.T. (Groot Limburgs Toneel) speelt in ons Centrum. Julien Schoenaerts komt, na jaren afwezigheid in Limburg bij ons op de scène, Margareta Moyano komt over het jongerenconcilie in Taizé spreken en tientallen congressen en studiedagen werden reeds vastgelegd. In december richten wij de eerste Week van het Jeugdboek in. Dat er heel wat bals gepland werden hoeven we allicht niet meer te vertellen. In deze fase willen wij ook de medewerking en de steun krijgen van de jongeren, de bejaarden, arbeiders en intellectuelen, mannen en vrouwen. Gehandicapten zijn speciaal welkom en dit alles om met goed gevolg de derde fase te kunnen aanvatten.

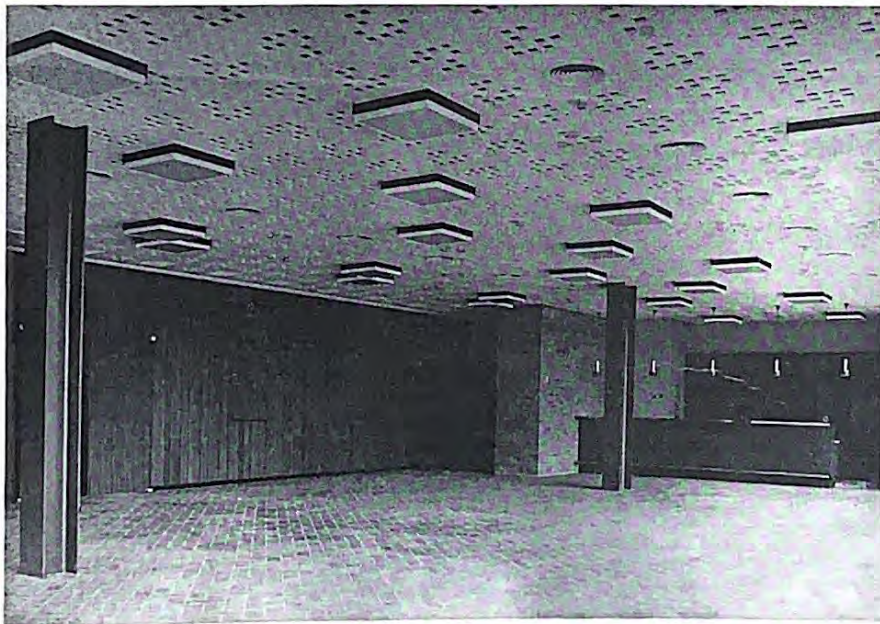
De derde fase, en die is de belangrijkste, is de groei naar een cultureel centrum toe. Dit is de periode waarin het socio-culturele vormingswerk kan verkend en gecontacteerd worden, waarin noden kunnen onderzocht worden, waarin oplossingen kunnen uitgedacht en voorbereid worden. Dit is de periode waarin we uit de kritische beoordeling van de eerste maanden lessen gaan trekken voor de programmatie en de bezetting van het centrum in de toekomst. Dit wordt een riskante periode waarin het centrum een eigen gezicht moet verwerven, een schakelrol moet gaan spelen tussen vraag en aanbod, tussen mogelijkheden en verlangens.

Dit alles vergt ook wetenschappelijk onderzoek en een samenwerking met de andere culturele en vormingscentra uit de omgeving.

En wanneer wij dan over een paar jaar opnieuw een artikel over het Cultureel Centrum in De Hasselaar zullen schrijven dan kan dit de neerslag en de beoordeling worden van een boeiende en verrijkende samenwerking.

Piet JASPAERT
Directeur

Cultureel Centrum. Restaurant.

De olympische gedachte: «Niet winnen is het belangrijkste, maar meedoen» wordt nogal eens opzijgeschoven o.m. omdat er toch ook de vereiste is het «olympisch minimum» te halen om te mogen meedoen.

Deze gedachten doen ons ook mijmeren wanneer wij denken aan de zeer nabije opening van het Cultureel Centrum te Hasselt.

Immers als vertegenwoordigers van het volk dat zich om de cultuur in de meest brede zin bekommert, stellen wij ons voor de uitbouw van dat centrum een aantal vragen.

Zal deze infrastructuur kunnen beantwoorden aan wat de culturele en sociaal-culturele verenigingen er van verwachten, zal het een tegemoetkomen zijn aan de culturele behoeften van de bevolking?

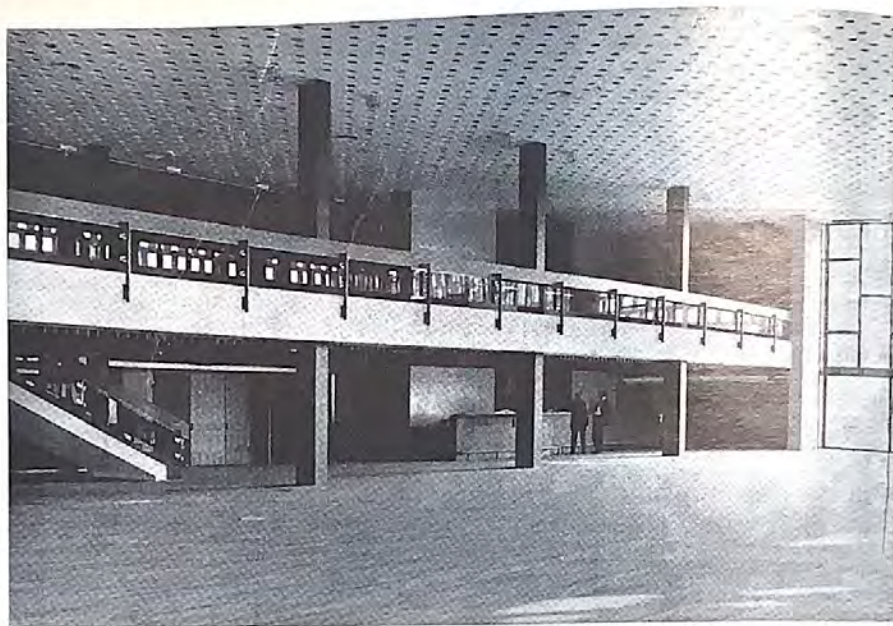
De ontwerpers en bouwers hebben alleszins een zeer ernstige poging gedaan om er dat van te maken. Alles aan dit gebouw is uitnodigend, het dwingt bijna tot gebruiken, en wij hopen maar dat wanneer de deuren worden opengesteld de Hasseltse en Limburgse bevolking aan die uitnodiging ruim gevolg zal geven.

De culturele verenigingen hopen dat met het tot stand komen van deze lang gekoesterde droom, de werkelijkheid tot enthousiasme zal stemmen.

Wij verwachten van het Cultureel Centrum, niet alleen het bekomen van een gebouw, het ter beschikking stellen van een accommodatie; maar vooral een mogelijkheid tot ontplooiing van het culturele leven waar onze mensen een zo grote behoefte aan hebben. De verenigingen welke culturele manifestaties brengen, rekenen niet alleen op veel publiek, maar vooral op een meelevend publiek. Een publiek dat niet alleen bereid is de cultuur te «ondergaan», maar mee te «belevén», vooral in die moderne prestaties, aangepast aan deze tijd, bedoeld om in nauw contact tussen acteurs en aanwezigen, samen aan cultuur te «doen».

De sociaal-culturele verenigingen op elk vlak, verwachten van de geboden mogelijkheden, het middel om breder en dieper te kunnen werken, en vooral een bijdrage te leveren tot de permanente vorming van gans de gemeenschap. Niet alleen de lokalen zullen daartoe bijdragen, maar ook de aanvullende accommodatie en het geheel zal moeten gericht zijn op de totale bevolking, en dus niet alleen op de georganiseerden.

De verenigingen voor vrije tijdsbesteding, hobbyclubs enz., welke in de evolutie van steeds meer vrijkomende tijd, waar de arbeid niet de enige faktor meer is, hopen de gelegenheid te krijgen om zich ook aan de anderen te tonen, en de waarde van een vrije inzet aan bredere lagen bij te brengen. Al wie bekommerd is om het culturele peil van onze bevolking rekent er op dat de jeugd daarop zal inspelen, en van de gelegenheid zal gebruik maken, om niet alleen zichzelf te verrijken, maar daardoor bij te dragen tot het welzijn van onze leefgemeenschap, waartoe hun idealisme hen toch moet aanzetten.

Cultureel Centrum. Balzaal.

Wat wij in het geheel van deze realisatie zeker niet mogen vergeten is: ingaan op de uitnodiging, er ten volle gebruik van maken, maar vooral te bedenken dat wij het «ZELF» moeten waar maken. Het is onze uitdrukkelijke wens dat het Cultureel Centrum, geen Cultuurtempel wordt, waar men alleen cultuur brengt; maar dat het een open huis wordt, waar wij ons allen thuisvoelen en «samen» cultuur gaan maken, ieder volgens zijn geaardheid, met zijn eigen mogelijkheden en breed openstaande voor diegenen

welke om de een of andere reden nog wat tekort hebben.

Het Cultureel Centrum, moet vooral naar ons gevoel «HET» middel worden om waar te maken, wat Schiller en Beethoven in hun «Ode aan de Vreugde» hebben gedicht: «ALLE MENSEN WORDEN BROEDERS».

G. Ottenbourgs
voorzitter v.d. Stedelijke Culturele Raad.

Cultureel Centrum. Grote foyer.

